

Número 17.

PORTAVEU DE LA DECEDECIA

Any I.

Tots els treballs firmats seran passats per las
armas.
No's retornan els originals per bascas que
tinguin.

Redacció y Administració,
Carrer de Corró, n.º 164, baixos

La correspondencia al Director.

PREUS DE SUSCRIPCIO

Un trimestre.	1'00 pta.
Número solt.	0'05 >
Número atrassat.	0'15 >

La nostra resposta ←

Després de tants anys de taupejar, segant ab llima sorda, d'amagat y á can d'orella, en CARRERA que may havia posat son nom sota las estudiadas paraulas y els buyts, foscos y trencats conceptes que escampava per primer cop, diumenge, fent un acte de valentia, ab l'heroisme d'un *gladiador* de la Barceloneta s'encara ab l'autor del article A UN MISERABLE del nostre passat MOSQUIT, prenent donarli llissons de lo que ell te d'apendre.

Si es que algú, á qui's poguessin fer els carrechs que nosaltres feyam en nostre QUENTO á n'AQUELL MISERABLE, ha fet sortir á n'el senyor Carrera comprant per quatre quartos la seva firma, que nosaltres no creyém cotisable en el terreno de la discussió de las ideas, dirém, á tan *lluminós controvertista*, que no es atacant al contrari com se volcan las acusacions que se'm imputan.

Y si es que, considerantse net de tota taca, vol tirar la primera pedra en defensa de lo indefensable, d'aquest caciquisme que ab en Gou se volia entronisar á la Unió, privantli els fruyts de sos ideals en flor, la sembrada de la instrucció y de la cultura, que no s'aprenen pas precisament dels mestres que diuen lo que no creuen y predican lo que no senten, allavors posats á desen-

mascarar ens haurém d'encararhi pera dirli:

SENYOR CARRERA: may hauriam cregut que vosté, que en periódichs escandalosos (com aquell *Cinematógrafo*,) que enganxava d'un cop la defensa dels cacichs de la vila y els vividors de La Unió) havia escrit treballs sense firmar, á la sombra, posant en tela de judici la honradesa de la gent del ideal, dels sacrificats, dels despullats de sos drets, y que ab la cooperació d'en Gou, l'etern manífassejador d'aquella societat, el qui l'ha endarrerida posantla sota els peus del mes descarat caciquisme, els negava el dret de defensarse, may hauriam cregut que V. gosés á parlarnos un altre dia d'ofensas á la sombra de calumnias y d'anónims.

May hauriam somniat també, que V., l'ateo, el *lliurepensador*, el qui per congraciarse ab els cacichs de la vila se'n va á votar á un candidat catòlich, s'atrevis á parlarnos de *la forsa de las conviccions y de la santetat de las ideas*, invocant l'honor joya del esperit, que s'entela al passar per els llavis dels qui trafiquejan ab las creencias.

May podiam sospitar, de la mateixa manera que V., l'escriptor anónim, el dels treballs de *zapa*, ens retragués que no doném la cara, á nosaltres, que tenim un director responsable que mantindra las nostres acusacions com las va

mantenir sempre el qu'hem tingut fins are. May podiam creuer, igualment, que vosté, el conceller d'en Gou, qui ha trepitjat mil vegadas el reglament de «La Unió», fent servir el cárrech de President d'aquella honorable societat pera arrossegar vots pe'ls cacichs y pera impedir la celebració del Certámen y dels mitins de propaganda electoral, pero sempre solapadament, treballant á l'ombra, may podiam creure, repetim, que fos vosté el qui'ns digués que fem treballs jesuítichs. May hauria dit ningú, tampoch, que vosté, que ab el maridatge d'en Gou á «La Unió» s'hi fa un sou respectable, ens acusés de voler robar al poble y esplotarlo, á nosaltres, que per defensar una idea sacrificuém els nostres interessos y las nostras energias. May cap cervell hauria fantasiat, també, que vosté, el *lliberal*, EL DEFENSOR DE TOTES LAS ARBITRARIETATS, tinguéss forsa pera encararse ab els secretaris escrutadors que van descomptar els vots mentida, e.s vots coacció d'en Travé, y dilshi qu'han robat un acta, á n ells, que varen imposarse legalment en favor de la vritat, de la legalitat del sufragi. May ningú podia pensar, finalment, que vosté, el de las paraulas groixudas y de fets boyrosos, com la conciencia dels qui rastrejan pera minar la vritat, llum de la vida, vingués á invocar ab tanta des preocupació la discussió serena, desapassionada, en una fulla ahont indirectament aplaudeix l'escandalós galimatias dels consums, las infraccions á la ley electoral, la desmoralisació dels cacichs,

els atracos per la espatlla als ciutadans y ahont defensa ab l'estat actual de cosas l'endarreriment de Granollers.

Nosaltres que á vosté, senyor Carrera li tirém en cara aquest enfilall d'acusacions, solsament en defensa nostra havém de remarcar una cosa: Tots els hipócritas vergonyants á qui poguéu senyalar ja ho han sigut avans per las acusacions del poble qui ens aplaudeix, perquè reflectint la vritat, de la manera que aquesta pugui exposarse, sinó á la llum del sol, á la sombra, no sembrém la indecencia com aquell periódich en el quin vosté ó companys seus colaboran. Ab la indecencia no hi transigirém may. El nostre periódich podrán llegir-lo desde l'home mes descregat fins á la púdica doncella que s'esplaya ab místichs encantaments.

Seguint aquest criteri l'hem d'advertir per acabar, que de vostó no n'hem de rebre cap lliçó pera mantenir la dignitat que ha sigut sempre nostre escut de batalla, perquè lo únich que vosté ens podria ensenyar, nosaltres no ho volém apendre.

Matuter.

¡ALANTA "RATAS"!

Mouhen las ratas
molta bronquina,
totas van corrent
d'aquí d'allá,
digueu, que passa,
qui las fa moure?
un gat llarch d'arpas
qu'arribará.
De sons nius fugen
espatarradas,
ensopegantne
per tots cantons,
fugen á l'hora
y ¡ay! s' entrebancan
y fins entra ellas
mouhen rahons.
Pro perquè fugen?
perque tan corren?
perque s'espantan?
per que tan cridan?
y lo sosego
á totas falta?
perqué un gat prompte
las menjará
¡Pobres ratetas!
la sabonera,
l'aiguardentera.
la del arrós,
la del matute,
la cafetera,
cap á la panxa
d' aquell gat grós.
Felis viatje
ratas bufonas
deixo 'l gat fassi

are 'l seu fet
que jo 'm retiro
á casa meva
avans que 'm peli
el temps tan fret.

Xicoira.

El nostre pessebre

¿Y donchs que's creyan, que'ls de EL MOSQUIT no faríam pessebre? Anavan ben errats, perque n'em fet y que no es per dirho, però se'n parlará, perque hi entra molt suro, molt, fixintse si n'hi entra, *per quan* hi tenim el cap de'n Pepet diputat y si el suro hi es en gran no escasseja la molsa; hem procurat recullir tota la que's ta pe'ls carrers de la nostra *nítida* y pulcre vila, contin si n'hauem recullit; tenim pessebre pintoresch com cap altre, ab montanyas y rius y casas de pagés,— de casas de pagés hem arreplegat totas las que varen sortir á l'esquena de un federal de can Sinia.—¿Volen que'ls expliqui jo el pessebre ó es que ja'l vindran á veurer? Com vulguin, per nosaltres no quedin no, de tres á sis, tots els días de sessió al Ajuntament el tenim obert, no mes han de fer que entrar y mirarse'l, ja hi veurán un home que vigila, perque en una vila com aquesta no convé anar gaire de refiat, no fos cas que algun Pep ó Quel ó Badó ó Companyia vingués y ens *depraudes* tota la plata dels rius y dels estanys, aquesta gent, acostumada á un *vici determinat*. no hi ha qui'ls trenqui las inclinacions y si veyan la lluentor del paper de xacolata ficarian la ma en el *fondo* del rech ab la *matexa* facilitat ab que la fican en el fondo de la caixa *monucipio*. Y fetas totas aquestas disquisicions entrem en materia: Com en tots els altres *Belens*— que diria un castellá—en el nostre, no poden faltarhi els tres reys del Orient, que be poden significar; en Pep el rey blanch, en Quel el rós y en Badó el negre, tots tres *van á caball*—ja se'ls acaba— camí del naixement y acompanyats de tres patges, sinó que nosaltres hi hem posat burots, encare que en aquell temps no n'hi haguessin, es perque no hi havia consums, sinó no haurían faltat, el rey blanch porta per regalar al *níño* un duro sevillano, el rós una copeta d'anís Faust, d'aquell que no fa mal de ventre y el negre una cartera que *trova* pe'l camí y que un pagés ha perdut, derrera dels tres reys hi va una figura ab un fluviol sonant; el naixement representa com un fielato en el que la gent hi *adora* els consums, que son escalfats pe'l *Bou* y la *Mula*, el primer ja saben qui es, la *Mula* pot repre-

sentar tota aquesta farigonia de tenders y demés que no pagan lo que haurían de pagar, la mare de'ls consums *la vila* y el pare *paiciencia*, al peu de la porta hi ha una figura de pessebre dormint, es en Castellet y també en camí de Betlem hi va una figureta molt *corrida* que's en Pepet Valent que's daleix per anar á *adorar*. Ah, m'en havia descuidat, en compte de aquell angel ab el "gloria in exelsis Deo" hi ha un lletrero que diu: "Si esta víbora te pica, es que'n Sinia hi trafica" y també camí de l'estable, com que l'estrella anuncia el naixement, hi veurer correr á la llevadora del carrer de Santa Esperansa, senyor D. Pau Gubert, conegut pe'ls del *hampa* ab el nom de *Canario*; hi ha, ademés, dos bous com llauran, un burro carregat de llenya, un remat de porchs y don Pere Riera, Mestre de La Roca, que fuig corrents de un poble ahont l'han despatxat á cops de pedra, el poble també's veu, sembla Castelltersol; també hi tenim el Bato y el Borrego, y per cert que'l Borrego es pastat ab en Jaume de las Patatas; escabullit y derrera una montanyeta hi trovareu al Gou junt ab un remat de tocinos que á la *cuenta* els vol fer passar de matute. En fi, seria llarch d'esplicar y els *quitaria* tot l'efecte del primer cop de vista; bens, ocas, cunills y concejals sistema NAS de las graciosas, etc.

Cuitin á venir, perque tot aquest apador de figuretas y montanyas y casas es comensa á esgarriar y si tardan massa potser ja l'haurém esbotsat, perque aquest es el nostre intent y aquets son nostres desitjos: quan ja'ns hi haguém divertit y recreat prou la vista L'ESBOTSARÉM AQUEST PESSEBRE.....

Infrascrito.

À un que ensenya...

— SONET —

¡Oh! tú el sabiondo de las lleys eternas,
el moralista de las grans sentencias,
¡oh! super-laich, estrella d'eminencias,
esquitx de sol que ab ta claró ens enlluhernas.

Tú que baixas á *lúgubres cavernas*
y entre els genis dels genis t'evidencias
y votas als cacichs y escups *ardencias*
de'n Nakens ó en Zola, las grans lluhernas;
qué atacas als anónims y tú en fás,
que defensas els pinxos y tú n'ets,
que parlas de cacichs y hi vás de brás
y ens presentas per dignes als pillets;
siga'm franch; —no ho diré, ja puch jurarho.—
¿Per fer el *maco* en Bou no't don cap cuarto?

Son dolsa.

Picadas

Demaneu dispensa als nostres llegidors per no haver publicat el número que corresponia a diumenge. Causas preventives de la desferra d'un caciquisme que se'n va a la posta, el de la Unió Lliberal acapdillat per en Gou y en Carrera, sembraren la sissanya en la nostre redacció y aixó ens ha obligat a fer esperar la sortida de EL MOSQUIT fins avuy que, mes decidits que may tornem a continuar las hostes escomesas als lladres, tentos y hipócritas que jugan ab prudencia de la gent honrada.

En Venturini; que no feya forrolla ab el bufet, l'ha traspasat a n'en Carrera y vritat que no podia escullir millor hereu. Maneja la lógica ab tanta trassa que aviat el farém bisbe de «La Unió Lliberal» càrrech que li vindria de perilla per el garro que té en fulminar excomunions y per la desaprensió que demostra tenir al parlar de gent malvada y hipócrita.

¡Vaja, Carrera, que s mereix que li obrim una subscripció pera comprali una toga!

¡Sabs, Miserable, que no podias escullir millor defensor que aquell de las *mazmorras y del villorrio de la alta montaña*?

Creu que ho has encertat y te felicitem. Pero, vaja, ja t coneixias de temps! sobre tot recordem que quant va sortir el «Cinematógrafo» se'ns va perdre confós ab una *película*.

Tú l'has ressuscitat are. Ja se sab, sempre li ha de tocar a n'ell l'exercir d'advocat de malas causas!

Senyor Fontcuberta, aleluya! Ja li ha surtit un altre fullero. Are, si vol ser bon amic, ha de recomanar al *moralista* del *En justa defensa*, que, com podria ser fàcil que tingués que adoptar els mateixos procediments que V. va adoptar en certa ocasió, per lo que podria ser se fassi reforzar el mànech; no fos cas que... Ja m pot entendre!

El *Drapairet* diumenge passat, pero sense espifiar; (diumenge s'hi *miraba*) va tornar a empaytar els dels rahims.

Jo no sé quina dèria hi tenen alguns senyors ab aixó de volguer fer pagar la entrada de la *uva* (que vol dir préssech del Ajuntament). Una de dos: ó lo que s'ha vingut dihent dels vots a cambi de franquicias d'entrada es una «vil calumnia engendrada en una lóbrega *mazmorra*», ó l'Administrador de consums fa el ximple.

Perque, tot plegat se redueix a fer passejar al *Drapairet* ab la trompeta carrer amunt, carrer avall.

Senyor Castellet: li prego, si no vol correr de nit, que no's distregui ab el *passo* y se'n vagi al menys al llit y no passi cada dia lo que ha succehit molts cops, que mentres els lladres gamban vosté está de cap al joch.

Segons per qui tot son ganancias, totes li ponen. Y si no'm r neto a n'el *afayta cartèras*. Robats, cutafats ó mal afanyats, cada dia plouhen a cabassos. Perque, senyors, fins el *calisay* que gasta es de matrícula.

Calisay compost d'un sucre y no sé quantas potingas més.

El café se'l fa ab *xicoira*, el calisay ab grans d'all.

¿Qui sab l'ayguardent que endossa si es compost ab *acetat*?

S'ha ordenat fer una inspecció al Ajuntament a consecuencia de denuncias formuladas sobre un garbell de matrículas que s'hi han confeccionat durant tots aquets anys de caciquisme.

Resultat: que de las ordres dictadas per aquest objecte, s'han esferehit tots els peteners de per aquí, y miracle: el nostre Secretari, compreix de bon demati a la casa de la vila, suposant tothom que hi va ab l'objecte de treballar de *valent* pera posar l'ordre en el *desordre* existent.

En Riera mestre, també ens surt ab lo dels anònims. ¡Home, senyor burot! Ens estranya també que V. que apenas ha firmat res ab el seu nom y que ha fet de encubridor dels parts literaris d'en Gubert y d'en Vidal ens surt ab aquesta llauna. Sigui comedit, que te la taulada de vidre; vosté, igual que'n Carrera, no está net de culpa pera tirar la primera pedra.

Y que *fills del burdell, purria, bretolada y encarnación del absolutismo*, son tots aquestos pulcres y amirallats tipos que blasonant de demócratas y representant ideas d'adelanto y de progrés, en tots los seus actes y escrits, sense que'ls hi caigui la cara de vergonya, defensen descaradament els cacichs, causants de l'inmoralitat y de l'atrás dels pobles.

¿No li sembla senyor Carrera, que'ls qui tal fan, son ben declarats, *mal irrepensible, diminutos y rastrosos*?

Es veu que «El Pueblo Sevillano» se sent els *sintomas* del embrás, ó sino digueumé: Si no fos aixís, ¿a que vindrian las visitas tan frequentas a casa la llevadora de Santa Esperança?

A no ser que's reunissin al tan conegut *reservado* per *inspirarse* de las *miserabilidades* que escriuhen?

¡Miserables! dich, sucios.

Hi ha carreras de caballs, carreras de bicicletas; fins hi ha carrera de burros que's carrera de carreras.

Temo que entre'l senyor Fontcuberta y'l senyor Carrera hi haurá un *duelo*; perque aixó de pendreli l'empleo de fer fullas de l'exclusiva de dit Sr. Fontcuberta *huele* a trencadissa d'un altre manech.

Si per cas, ens envia un ANUNCI; fan pagar entrada y farán calés.

Una pregunta senyor Carrera: ¿Voldria dirnos, si no es ferli mella, las *iniciales* del anónim inspirador d'aquella tan térica y *hedionda* fulla que vosté firma?

¿Podria dirnos també si els pagan gaire be aquestos treballs?

Es alló, sab; som molt curiosos els Mosquitaires.

Tenim en prempsa el discurs «entero y pronunciado por don José Barangé y Bachs» en una de las últimas sessions de la Diputació Provincial.

La qüestió de la *rascamenta* está a la ordre del dia: Cap al cantó de la casa de la vila s'hi sent un soroll de fregadissa... jo no se, pero escoltant, escoltant, m'ha semblat sentir remenamen de papers y sorolls de gavinetes escatant coses escrites... jo no se, pero la qüestió de la *rascamenta* está a la ordre del dia.

A última hora hem vist una *guayaba* que «La Razón» dedica a n'el senyor don José Barangé y Bachs. Alló si que's atacar de frente... ar.

Hem sembla que'ls reys aquest any portarán *alguna cosa* a ne'ls de la comandita, Pep, Quel, Badó y Companyia.

CANTARELLAS

Frare Bou, qué t'ha passat?
Que t'ha picat EL MOSQUIT?
Si miserable t'han dit,
no trobas que es rebaixar
al motet que t'han donat?

«En *hedionda mazmorra*»
sense cap llum, tot fosc,
no podrás cometre crims,
pero sí matar molts porchs.

Al assessino y *confeso*
la lley imposa defensa,
pro aquell qui mata una dona
ne busca un altre de tendra.

Qué passa, que no ho entench?...
Sembla aixó la bojeria!
Aquell que venfa unguent
ha posat *llevadura*.
Los mestres adelantats
se posan a defensors
de Bous de pitons trencats,
y per ferho fa un esfor.

Valent.

Imp. de E. GARRELL.—Granollers,

SECCIO D'ANUNCIS

¡ACABA DE SORTIR!

¡OBRA NUEVA!

ARTE Y MANERA D'HACER

CARRERA

EN OCHO DIAS Y SIN MAESTRO

DADA A LUZ per lo seu autor, en *colaboración* ab el mestre en el ARTE, el *Muy R. P.*

FRÁ JOAN BOU

En el llibre s'hi trovan fórmulas que son la *encarnación del absolutismo*, pera mes que sigui, *A fuerza de arrastrarse* en el fanch de la adulació.

GRAN CAUDAL D'ENSENYANSA

en *larte* de la *marrulleria*, *astucia* y *desahogo*, pera arribar algún día á ESCALAR el *vividero de parásitos entre las pompas y vanidades del poder.*

¡ATENCIÓN! GRAMATICA PARDA

pera apendrer el modo y manera de ser MAESTRO en el

Arte d'hacer CARRERA

De primer *s'hace de maestro laico* y aixís s'inspira confiança als lliberals de cor. Despres *se reniega de los caciques*, per ferse popular y *en acostándose elecciones se vota y hace votar an ellos*, tot aixó d'amagat y rastrement.

També s'hi trovarán diferentes *recetas* pera fer fullas y demás *difamaciones é imbecilidades hediondas*, en defensa dels tirans dels temps presents.

No deixarse enganyar.

Patent d'invenció.